

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2

ΤΗΛ: 210 32 30 073 - 32 21 255

Fax: 210 33 11 338

www.olme.gr

email: olme@otenet.gr

Αθήνα, 21/01/16

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΔΣ ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΓΣ ΤΩΝ ΕΛΜΕ

Συνάδελφοι,

Στην προηγούμενη ΓΣ (24 Οκτώβρη 2015) είχαμε εκτιμήσει ότι μετά την ψήφιση του 3ου μνημονίου, ένα από τα κεντρικά ζητήματα που θα δινόταν η μάχη του συνδικαλιστικού κινήματος, όλων των εργαζόμενων και της κοινωνίας θα ήταν η ασφαλιστική μεταρρύθμιση και με βάση αυτή την εκτίμηση, ο κλάδος συμμετείχε σε δύο γενικές απεργίες (12 Νοέμβρη και 3 Δεκέμβρη) για να μην περάσει η κατεδάφιση του ασφαλιστικού συστήματος, μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις των εργαζομένων του προηγούμενου αιώνα.

Η επίθεση ενάντια στα ασφαλιστικά δικαιώματα δεν μπορεί παρά να βρει απέναντί της το σύνολο των εργαζόμενων, συνταξιούχων, ανέργων. Το ασφαλιστικό δεν αφορά μόνο τη σύνταξη. Είναι ένα ξεκάθαρα πολιτικό ζήτημα, αφορά όλο το πλαίσιο προστασίας των εργαζόμενων και στην ταξική κοινωνία μας γίνεται ακόμα πιο βάρβαρο σε συνθήκες νεοφιλελευθερισμού. Μας αφορά όλους, ένα δημόσιο, αλληλέγγυο και αναδιανεμητικό ασφαλιστικό σύστημα. Μας αφορά όλους, η ακύρωση κάθε προοπτικής μετατροπής του ασφαλιστικού συστήματος σε κεφαλαιοποιητικό. Γι' αυτό το λόγο, η αντεπίθεσή μας πρέπει να πάρει πανεργατικά-παλλαϊκά χαρακτηριστικά.

Ταυτόχρονα είχαμε εκτιμήσει ότι "δυστυχώς, για ακόμη μία φορά δεν μένει έξω από τη μνημονιακή στόχευση ούτε ο τομέας της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης (σελ. 1026-1027 του ν.4336/15). Η νέα δέσμευση, ότι η έκθεση του ΟΟΣΑ του 2011, με την ανάλογη αναθεώρησή της, θα είναι οδηγός για τις εκπαιδευτικές αλλαγές, μπορεί να επιφέρει σοβαρές αρνητικές εξελίξεις τόσο στο εκπαιδευτικό σύστημα (όπως π.χ. ρυθμίσεις για την επαγγελματική κατάρτιση και την υποχρεωτική μαθητεία βάσει του ν.4186/13, συνέχιση της υλοποίησης της «μεταρρύθμισης του νέου σχολείου» και αξιολόγηση των σχολείων βάσει της λεγόμενης «αποδοτικότητας», που θα οδηγήσει στην κατηγοριοποίησή τους) όσο και στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών (όπως αύξηση ωραρίου, επαναφορά της αξιολόγησης-χειραγώγησης εκπαιδευτικών κ.λπ.)" και ότι "είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τους μήνες που έρχονται, οι εργαζόμενοι να δουν και να συνειδητοποιήσουν ότι με τις μαζικές αγωνιστικές τους παρεμβάσεις σε επιμέρους αντιλαϊκά μέτρα μπορούν να παγώσουν τομείς μνημονιακών πολιτικών και ταυτόχρονα να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις, μέσα από μεγάλες παρεμβάσεις του σκ, ανατροπής των μνημονιακών πολιτικών και της λιτότητας".

Εξακολουθούμε να αναδεικνύουμε και να παλεύουμε τα ζητήματα που αφορούν το δημόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς και ταυτόχρονα οργανώνουμε τους αγώνες μας σε συντονισμό με όλους τους εργαζόμενους.

Με βάσει τις αποφάσεις της ΑΔΕΔΥ για το νέο ασφαλιστικό:

Ένα από τα βασικά στοιχεία του νέου Ασφαλιστικού που παρουσίασε πρόσφατα και προωθεί άμεσα η Κυβέρνηση, είναι ότι θίγει τους πάντες: τους

σημερινούς ασφαλισμένους, αυτούς που τώρα ετοιμάζονται να βγουν στη σύνταξη, αλλά και όλους τους σημερινούς συνταξιούχους. Τσακίζει ιδιαίτερα τη νέα γενιά, η οποία εξαιτίας των ελαστικών μορφών απασχόλησης και των δραματικά μειωμένων αποδοχών είναι αμφίβολο αν και πότε θα πάρει σύνταξη.

Βασικό στοιχείο είναι η βίαιη, άμεση κατάργηση του μεταβατικού χαρακτήρα εφαρμογής σε βάθος 35ετίας του Ν.3863/2010 (Λοβέρδου – Κουτρουμάνη).

Ο Νόμος αυτός, έρχεται να προστεθεί στη νομιμοποίηση των προηγούμενων αντιασφαλιστικών νόμων, στην αύξηση των ορίων ηλικίας στα 67 χρόνια ή στα 62 με 40 χρόνια εργασίας, στην αύξηση των εισφορών για την περίθαλψη, στους ήδη συνταξιούχους καθώς και στις περικοπές για τις δαπάνες για συντάξεις κατά 1,8 δις από τον προϋπολογισμό. Πρόκειται για μια **συνολική αντεργατική – αντιασφαλιστική αναδιάρθρωση**, όχι απλά για κάποια νέα μέτρα που προστίθενται στα προηγούμενα, που διαλύει ότι έμεινε όρθιο από το Δημόσιο αλληλέγγυο ασφαλιστικό σύστημα, μετατρέποντάς το σε ανταποδοτικό με κατεύθυνση να γίνει πλήρως κεφαλοποιητικό.

Για όλες τις κατηγορίες ασφαλισμένων και συνταξιούχων, σημερινών και μελλοντικών, θεσπίζονται ενιαίοι κανόνες, προσαρμοσμένοι στους δημοσιονομικούς στόχους της Κυβέρνησης, κάτι που σημαίνει μειώσεις σε παροχές και συντάξεις για όλους, δηλαδή ενοποίηση και εξίσωση στη φτώχεια και στην εξαθλίωση. Οι ενιαίοι κανόνες επιτυγχάνονται τόσο με τον επανυπολογισμό των συντάξεων που ήδη αποδίδονται, όσο και με την παραπέρα ενοποίηση των Ταμείων σε ένα υπερ-Ταμείο, με την επωνυμία Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ).

Με το σχέδιο που παρουσίασε η Κυβέρνηση αλλάζει προς το χειρότερο τον αντιασφαλιστικό Νόμο 3863/2010 (Λοβέρδου – Κουτρουμάνη), με τον οποίο για πρώτη φορά η σύνταξη «έσπασε» στα δύο: ένα τμήμα της καταβάλλεται υπό προϋποθέσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό και το άλλο προκύπτει αναλογικά προς τα χρόνια ασφάλισης και το μισθό του ασφαλισμένου.

Το άθροισμα αυτών των δύο τμημάτων, που στο σχέδιο της Κυβέρνησης ονομάζονται «εθνική» και «ανταποδοτική» σύνταξη, είναι η κύρια σύνταξη και πάνω εκεί προστίθεται η επικουρική. Η εθνική σύνταξη ορίζεται από την Κυβέρνηση στα 384 ευρώ.

Οι βασικές παράμετροι του κυβερνητικού σχεδίου για το Ασφαλιστικό:

1. Ο νέος τρόπος υπολογισμού των συντάξεων

Οι συντάξεις που θα αποδίδονται στο εξής, θα είναι μειωμένες σε σχέση με τις σημερινές κατά 15% με 30%, αλλά και σε σχέση με εκείνες που θα δίνονταν με το Ν3863/2010. Αυτό συμβαίνει για δύο λόγους:

- Επειδή τα ποσοστά αναπλήρωσης στην κυβερνητική πρόταση «βυθίζονται» στο 38,68% για τα 35 χρόνια Ασφάλισης, όταν στο ισχύον σύστημα έφταναν το 70% και στον Ν3863/2010 το 45,85%.

- Επειδή τα ποσοστά αυτά θα υπολογίζονται και σε πολύ μικρότερο συντάξιμο μισθό, αφού αυτός πλέον θα είναι ο μέσος μισθός ολόκληρου του εργασιμου βίου και όχι της τελευταίας πενταετίας που ίσχυε πριν.

Υπενθυμίζουμε ότι με το σύστημα που ίσχυε μέχρι το 2007, ο ασφαλισμένος έβγαινε σε σύνταξη με το 80% του τελευταίου μισθού. Από το 2007 μέχρι το 2013 με το 70% του μισθού της τελευταίας πενταετίας και από εκεί και πέρα, με βάση το Νόμο Λοβέρδου (ποσοστό αναπλήρωσης 45,85%).

2. Χαντάκωμα για τη νέα γενιά και για συντάξεις αναπηρίας

Τα επίπεδα συντάξεων που περιγράφονται πιο πάνω, προκύπτουν σε εργαζόμενους με 35 χρόνια Ασφάλισης. Η εικόνα γίνεται ακόμα χειρότερη για εργαζόμενους που δεν θα μπορούν να εξασφαλίζουν αυτά τα έτη. Ειδικά για τις νέες γενιές, που εργάζονται σε συνθήκες «ευελιξίας», το τμήμα της «ανταποδοτικής σύνταξης» θα είναι μηδαμινό.

Οι κατασκευαστές του νέου αντιλαϊκού συστήματος ισχυρίζονται ότι σε αυτές τις περιπτώσεις των εξευτελιστικών ανταποδοτικών συντάξεων θα «σώσει» την κατάσταση η προσθήκη της «εθνικής» σύνταξης των 384 ευρώ. Όμως, η λεγόμενη «εθνική σύνταξη» και στα δύο συστήματα (στον Ν3863/2010 και στην πρόταση της Κυβέρνησης) δινόταν και θα δίνεται μόνο υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Έτσι, σύμφωνα με την πρόταση της Κυβέρνησης, η «εθνική σύνταξη» θα δίνεται ολόκληρη, μόνο εάν ο δικαιούχος έχει τουλάχιστον 40 χρόνια παραμονής στη χώρα μας και έχει συμπληρώσει το 67ο έτος. Θα είναι επίσης μειωμένη στην περίπτωση αναπηρίας, ανάλογα με το ποσοστό αναπηρίας του δικαιούχου, θα μειώνεται στην περίπτωση των «πρόωρων» συνταξιοδοτήσεων όπως και στις περιπτώσεις δικαιώματος λόγω θανάτου, αλλά και διπλής σύνταξης.

3. Επανυπολογισμός των ήδη αποδιδόμενων συντάξεων

Ο παραπάνω τρόπος υπολογισμού των συντάξεων θα εφαρμοστεί και στις ήδη αποδιδόμενες συντάξεις, οι οποίες θα επανυπολογιστούν. Βέβαια, όταν μιλάμε για τις σημερινές συντάξεις, δεν εννοούμε αυτές που απέδιδε το σύστημα πριν από το 2010, αλλά αυτές που διαμορφώθηκαν μετά τις απανωτές περικοπές της τελευταίας πενταετίας. Μιλάμε, δηλαδή, για συντάξεις πετσοκομμένες μέχρι και κατά 40% σε σχέση με πριν από πέντε χρόνια.

Αυτές οι συντάξεις προβλέπεται τώρα να μειθούν κι άλλο, μετά τον επανυπολογισμό τους, με τα νέα κριτήρια που εφαρμόζονται πλέον ενιαία για παλιούς και μελλοντικούς συνταξιούχους.

Μπροστά σ' αυτήν την πραγματικότητα, η Κυβέρνηση προσπαθεί να ελιχθεί, για να μετριάσει τις αντιδράσεις. Γι' αυτό μεταθέτει στο 2018 και συγκεκριμένα μετά τον Ιούλιο, οπότε λήγει το τρέχον «πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής», την ονομαστική μείωση των συντάξεων που παίρνουν οι σημερινοί συνταξιούχοι.

Συγκεκριμένα, το σχέδιο προβλέπει ότι:

Αν μετά τον επανυπολογισμό των ήδη αποδιδόμενων συντάξεων προκύψει μείωση, η σύνταξη θα συνεχίσει να αποδίδεται στο σημερινό της ύψος, το οποίο να σημειωθεί ότι είναι μειωμένο κατά 40% σε σχέση με το 2009. Η Κυβέρνηση ονομάζει αυτό το τρικ «προσωπική διαφορά», η οποία όμως παύει σταδιακά να υπάρχει μετά τον Ιούλιο του 2018, οπότε οι μειώσεις που προκύπτουν από τον επανυπολογισμό θα ενσωματωθούν κανονικά στις ήδη αποδιδόμενες συντάξεις.

Υποτίθεται ότι, μετά τον Ιούλιο του 2018, θ' αρχίσει να καταβάλλεται η προσωπική διαφορά και ο εναρμονισμός με τις νέες συντάξεις, θα πραγματοποιηθεί σταδιακά μέσω των αυξήσεων που θα λαμβάνουν οι τελευταίες μετά τη λήξη του μεσοπρόθεσμου, κατά τα πρότυπα του νέου μισθολογίου.

• Επίσης, αν οι νέες συντάξεις που θα δοθούν την τριετία 2016 – 2018 είναι μικρότερες από αυτές που δίνει το ισχύον σύστημα σε ποσοστό μεγαλύτερο του 20%, η Κυβέρνηση «κάνει σκόντο» και βάσει του σχεδίου της δεσμεύεται να καταβάλλει μέρος αυτής της διαφοράς ως «προσωπική διαφορά», μέχρι και το 2018. Με αυτόν τον τρόπο πάει να «μαλακώσει» τις μεγάλες μειώσεις που συνεπάγεται για τους νέους

συνταξιούχους το νέο σύστημα. Μετά τον Ιούλιο του 2018, η σύνταξη θα δίνεται στα επίπεδα που προβλέπει ο νέος δυσμενέστερος υπολογισμός.

Σε κάθε περίπτωση, με το σχέδιό της, η Κυβέρνηση ΣΥ.ΡΙΖ.Α. – ΑΝ.ΕΛ. μονιμοποιεί, αλλά και νομιμοποιεί όλες τις μέχρι τώρα αυθαίρετες περικοπές που είχαν επιβάλλει οι κυβερνήσεις ΠΑ.ΣΟ.Κ – Ν.Δ., και ταυτόχρονα «χτίζει» έναν νέο μηχανισμό για την παραπέρα μείωση όλων των συντάξεων.

4. Επικουρικές: Αύξηση εισφορών για αμφίβολες συντάξεις

Με το σχέδιο της Κυβέρνησης επιβάλλεται αύξηση των εισφορών στον κλάδο της επικουρικής σύνταξης κατά 1,5 μονάδα. Έτσι, από 1/1/2016 και μέχρι την 31/12/2018, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ) όλων των μισθωτών ασφαλισμένων, καθορίζεται σε ποσοστό 3,5% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 4% για τον εργοδότη, από 3% και 3% σήμερα. Παραμερίζεται η αρχική κυβερνητική πρόταση για αύξηση εισφορών και στις κύριες συντάξεις.

Θυμίζουμε ότι για την εργοδοσία, οι εισφορές μειώθηκαν τα τελευταία χρόνια κατά 3,9 ολόκληρες μονάδες. Σύμφωνα με την Κυβέρνηση, μετά το πέρας της τριετίας, η μηνιαία εισφορά επανέρχεται στο σημερινό ύψος της.

Και ενώ επιβάλλεται αύξηση στην εισφορά για την επικουρική σύνταξη, το σχέδιο της Κυβέρνησης διατηρεί όλες τις αντιλαϊκές διατάξεις προηγούμενων νόμων, όπως η διαμόρφωση του ύψους της σύνταξης με βάση τα δημογραφικά δεδομένα (και προσδόκιμο επιβίωσης!). Με άλλα λόγια, ετησίως θα προϋπολογίζεται ένα συγκεκριμένο ποσό για επικουρικές συντάξεις που θα μοιράζεται στους δικαιούχους.

Όσο μεγαλύτερος είναι ο αριθμός των δικαιούχων, τόσο μικρότερη επικουρική σύνταξη θα αναλογεί στον καθένα. Το ποσοστό αναπλήρωσης καθορίζεται σε 0,45% για κάθε χρόνο Ασφάλισης. Δηλαδή, για να πιάσει κάποιος το προηγούμενο ποσοστό αναπλήρωσης που ήταν 20%, θα πρέπει να δουλεύει 44,5 χρόνια! Επίσης, το 20% υπολογιζόταν επί του τελευταίου συντάξιμου μισθού, αν δούλευε στο Δημόσιο, ή επί του μέσου όρου των συντάξιμων αποδοχών της καλύτερης πενταετίας των τελευταίων 10 χρόνων στον Ιδιωτικό Τομέα. Τώρα θα υπολογίζεται επί του μέσου όρου των συντάξιμων αποδοχών όλου του εργασιμου βίου.

5. Σφαγή σε ΕΚΑΣ – Εφάπαξ – ΜΤΠΥ – παροχές Ταμείων

Μαζί με τον επανυπολογισμό των ήδη αποδιδόμενων συντάξεων, η Κυβέρνηση προχωρά και στη σταδιακή κατάργηση του ΕΚΑΣ. Μετά το 2019 δεν θα καταβάλλεται σε κανέναν συνταξιούχο και συνολικά οι χαμηλοσυνταξιούχοι χάνουν περίπου 1 δισ. ευρώ σε ετήσια βάση.

Για τις εφάπαξ παροχές καθιερώνεται νέος μαθηματικός τύπος, σύμφωνα με τον οποίο οι μειώσεις θα κυμανθούν από 10% έως 15%, ενώ για τα μερίσματα του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων αυτές θα υπερβούν το 30%.

Όσον αφορά την οργανωτική δομή, η Κυβέρνηση προχωρά στη δημιουργία ενός υπερ-Ταμείου, αναδρομικά από 1/1/2016, όπου υπάγονται όλα τα Ταμεία κύριων συντάξεων, μαζί με τα Ταμεία Πρόνοιας που απέδιδαν τα εφάπαξ, τα οποία και αυτά θα μειωθούν. Ταυτόχρονα, στο ίδιο Ταμείο υπάγονται και τα Ταμεία και οι κλάδοι που δίνουν παροχές σε χρήμα λόγω ασθένειας ή άλλα βοηθήματα.

Στο νέο υπερ-Ταμείο κύριας Ασφάλισης, που θα εμπεριέχει ως ξεχωριστές διευθύνσεις και τους τομείς παροχής εφάπαξ, θα ισχύουν στο εξής κοινός κανόνες υπολογισμού των συντάξεων. Εννοείται, βέβαια, ότι μέσω αυτής της τεχνητής

ενοποίησης – μαμούθ, πέραν των προβλημάτων λειτουργικότητας, το κύριο είναι ότι θα επιδιωχθεί η αποψίλωση όλων των παροχών προς τους ασφαλισμένους που έδιναν μέχρι τώρα τα Ταμεία, με τη δημιουργία νέων κανονισμών παροχών.

Συνέπεια της δημιουργίας του νέου υπερ-Ταμείου θα είναι η λεηλασία όσων αποθεματικών έχουν απομείνει σε κάποια επιμέρους Ταμεία και η σταδιακή μετατροπή του νέου φορέα σε μια υποτυπώδη, υποβαθμισμένη κρατική δομή αφού πλέον η ιδιωτική ασφάλιση θα κληθεί να υποκαταστήσει την Κοινωνική Ασφάλιση.

Οι ασφαλισμένοι, δηλαδή, λόγω και της δραματικής συρρίκνωσης των συντάξεών τους, θα αναγκάζονται ουσιαστικά κι εφόσον αντέχουν οικονομικά να καταφύγουν στην ιδιωτική ασφάλιση για να έχουν στοιχειώδεις παροχές υγείας ή στοιχειώδεις συνθήκες επιβίωσης στα γεράματα. Ενισχύονται με αυτόν τον τρόπο το κεφάλαιο και οι ιδιωτικοί επιχειρηματικοί όμιλοι των ασφαλιστικών πολυεθνικών και των παρόχων υγείας. Η ασφάλιση από συλλογικό δικαίωμα και εργατική κατάκτηση, μετατρέπεται σε ατομική υποχρέωση.

Με τη δημιουργία αυτού του υπερ-Ταμείου είναι άμεσος ο κίνδυνος πλήρους οργανωτικής παραλυσίας και ταλαιπωρίας, των εργαζομένων και των εξυπηρετούμενων ασφαλισμένων, ενώ η διάχυση χρεών και ελλειμμάτων των πιο «προβληματικών» ταμείων θα έχει δραματικές συνέπειες για όλες τις συντάξεις.

Τέτοιας έκτασης οργανωτικές αλλαγές στον υπόλοιπο κόσμο γίνονται με μεταβατική περίοδο 3 έως και 10 ετών και μετά από διάλογο με τους φορείς των εργαζομένων και των εργοδοτών.

Η κατάργηση των επιμέρους ασφαλιστικών οργανισμών που λειτουργούν στη βάση της απαραίτητης διάκρισης που αφορά στη συνάφεια της εργασιακής σχέσης των ασφαλισμένων και η «πολτοποίησή» τους στον ενιαίο φορέα, μετατρέπει ουσιαστικά το θεσμό της Κοινωνικής Ασφάλισης σε σύστημα παροχής, σε σύστημα κρατικής ασφάλισης. Ο διεκδικητικός και παρεμβατικός χαρακτήρας της Κοινωνικής Ασφάλισης στηρίζεται στην κοινή και ενιαία συνδικαλιστική έκφραση που προσδιορίζεται από αυτή τη συνάφεια. Έτσι διασφαλίζεται ο σεβασμός στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που αφορούν κάθε επιμέρους ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό πλαίσιο. Ενθαρρύνει επίσης την ουσιαστική συμμετοχή των ασφαλισμένων σε όλα τα επίπεδα αυτής της διαδικασίας αποτελώντας την πεμπτούσια του «συλλογικού» που βρίσκεται γενικότερα υπό διωγμό, προκειμένου να αντικατασταθεί όχι από το «ατομικό» αλλά από το ισοπεδωμένο και απρόσωπο «μεμονωμένο». Η αναγκαία «ταύτιση», η προσωπική οργανική σχέση και επαφή του ασφαλισμένου με τις τύχες του ασφαλιστικού του φορέα μετά από δεκαετίες υπονόμησης από τη συνεχή, άστοχη και αποτυχημένη κρατική παρέμβαση και λεηλασία, επιχειρείται τώρα να καταργηθεί οριστικά με τον πιο βίαιο τρόπο.

6. Ο οικονομικός και κοινωνικός ρόλος της Κοινωνικής Ασφάλισης

Οι θέσεις της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για την Κοινωνική Ασφάλιση βασίζονται στην παραδοχή ότι :

- Οι αλληπάλληλες περικοπές συντάξεων και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, αντί να λύνουν τα προβλήματα της Κοινωνικής Ασφάλισης, τα οξύνουν και τα εδραιώνουν.
- Οι εναλλακτικές πολιτικές πρέπει να διορθώνουν τις υπάρχουσες παθογένειες αλλά και να θέτουν τις βάσεις ενός συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, που θα ανακτήσει τα κοινωνικά και αναδιανεμητικά χαρακτηριστικά του.

- Η μακροπρόθεσμη προοπτική της Κοινωνικής Ασφάλισης προϋποθέτει τη σύζευξη παρεμβάσεων άμεσης απόδοσης με τη συνολική παρέμβαση αναβάθμισης του κοινωνικού κράτους.

- Ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός για την αναβάθμιση της Κοινωνικής Ασφάλισης πρέπει να συνοδεύεται από μέτρα άμεσης απόδοσης για την ικανοποίηση των επείγουσών αναγκών των ασφαλισμένων, των συνταξιούχων και των Ασφαλιστικών Ταμείων.

7. Η αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής και της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας.

Η αξιοπιστία της Κοινωνικής Ασφάλισης στις σχέσεις της με τους ασφαλισμένους μπορεί να αποκατασταθεί πρωτίστως, εάν αντιμετωπιστούν άμεσα η έκταση αλλά και οι ρίζες της εισφοροδιαφυγής και της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας.

Θα πρέπει να καταργηθούν οι νομοθετικές διατάξεις, που:

- αφήνουν «παραθυράκια» υπέρ της αδήλωτης εργασίας,
- καθιερώνουν κανόνες εργασίας χωρίς δικαιώματα,
- δυσχεραίνουν τον έλεγχο των υπηρεσιών,
- βάζουν εμπόδια στην είσπραξη βεβαιωμένων εισφορών,
- αφήνουν ατιμώρητες, όσες επιχειρήσεις παραβιάζουν την εργατική και κοινωνικο-ασφαλιστική νομοθεσία
- Προβλέπουν μειωμένες ή μηδενικές εργοδοτικές εισφορές (εισφοροαπαλλαγές)

Τέλος θα πρέπει, να θεσμοθετηθούν τα ίδια ασφαλιστικά δικαιώματα με αυτά των πλήρως εργαζομένων για τους ελαστικά ή μερικά εργαζόμενους και για τους εργαζόμενους με συμβάσεις παροχής υπηρεσιών που υποκρύπτουν συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας (βάουτσερ, προγράμματα κοινωφελούς εργασίας κ.λπ.).

Η ενίσχυση της γενικότερης επιχειρησιακής ικανότητας, της μηχανοργάνωσης και της στελέχωσης των ασφαλιστικών ταμείων και των δημοσίων ελεγκτικών υπηρεσιών (ΣΕΠΕ, ΕΥΠΕΑ κ.λπ.), η πλήρης νομική και υπηρεσιακή κάλυψη των ελεγκτών από ασύδοτους εργοδότες, η κωδικοποίηση και απλούστευση της ασφαλιστικής νομοθεσίας, με στόχο να θεσπιστεί Κώδικας Ασφαλιστικού Δικαίου, η έκδοση χρηστικού ασφαλιστικού οδηγού και η προώθηση μιας μεγάλης δημόσιας καμπάνιας ενημέρωσης των εργαζομένων για τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα μπορούν να ελαχιστοποιήσουν την ανασφάλιστη εργασία και την εισφοροδιαφυγή.

Ο εγγυητικός ρόλος του Κράτους στην Κοινωνική Ασφάλιση οφείλει να συνδυάζεται με αποτελεσματικές διαδικασίες κοινωνικού ελέγχου και την ενεργό ενημέρωση και συμμετοχή εκπροσώπων των ασφαλισμένων (μισθωτών, αγροτών και ελεύθερων επαγγελματιών) στη διαχείριση των Ταμείων, στη λήψη των αποφάσεων και στον γενικότερο σχεδιασμό πολιτικών για την Κοινωνική Ασφάλιση.

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

Μέσα από κοινούς – μαζικούς αγώνες οφείλουμε:

- Να αποτρέψουμε τη ψήφιση της κατεδάφισης της κοινωνικής ασφάλισης
- Να διασφαλίσουμε διαχρονικά το δημόσιο, αναδιανεμητικό χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης.

- Να διεκδικήσουμε αξιοπρεπείς συντάξεις στα 30 χρόνια υπηρεσίας, με όριο ηλικίας τα 60 χρόνια και με ύψος της κύριας σύνταξης στο 80% του τελικού μισθού.

Παλεύουμε για:

- Καμιά μείωση συντάξεων, κύριων και επικουρικών, και εφάπαξ. Καμιά αύξηση ασφαλιστικών εισφορών σε εργαζόμενους
 - **Αποκατάσταση** των απωλειών της τελευταίας πενταετίας, σε μισθούς και συντάξεις.
 - **Επιστροφή των κλεμμένων** στα ασφαλιστικά ταμεία.
 - Παιδεία – υγεία – πρόνοια, **δημόσια κοινωνικά αγαθά**, για όλο τον λαό
 - Προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών. Κάλυψη όλων των κενών. Πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά και μισθολογικά δικαιώματα στους αναπληρωτές
 - Ανώτατο όριο μαθητών 20 στα τμήματα γενικής παιδείας, 15 στην κατεύθυνση και 10 στα εργαστήρια.
 - Καμιά αύξηση του διδακτικού ωραρίου με προοπτική την επαναφορά του στα ισχύοντα το 2013.
 - **Φορολογική δικαιοσύνη** με την φορολόγηση του μεγάλου κεφαλαίου και του μεγάλου πλούτου και την ελάφρυνση και απαλλαγή των χαμηλών εισοδημάτων.
 - **Κρατική χρηματοδότηση** που θα καλύπτει τις ανάγκες του ασφαλιστικού συστήματος για την απονομή αξιοπρεπών συντάξεων, και θα προέρχεται από τη φορολόγηση των μεγάλων κερδών και του πλούτου, από συμπληρωματικούς δημόσιους πόρους και νέες πηγές χρηματοδότησης που δε θα επιβαρύνουν τους εργαζόμενους και από την επιστροφή στα Ταμεία των αποθεματικών που λεηλατήθηκαν διαχρονικά από τις κυβερνήσεις, την εργοδοσία και τις τράπεζες.
 - **Κατάργηση της μαύρης, ανασφάλιστης και ενοικιαζόμενης εργασίας, των ελαστικών εργασιακών σχέσεων** και μέτρα κατά της εισφοροδιαφυγής του κεφαλαίου, βάζοντας τέρμα στην νεοφιλελεύθερη εμμονή η οποία, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης, απαλλάσσει από τα βάρη τους εργοδότες και τα μετακυλύει στους εργαζόμενους.
 - **Ακύρωση των μνημονίων και της διαπλοκής.** Προτεραιότητα είναι τα συμφέροντα του λαού και όχι των δανειστών. Απαιτούμε γενναία αναδιανομή των εισοδημάτων και αυξήσεις μισθών και συντάξεων.
 - **Ανατροπή όλων των μνημονιακών πολιτικών** και για την επαναφορά και διεύρυνση των εργασιακών, ασφαλιστικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων.
 - **Διαγραφή** του δημοσίου χρέους της χώρας, ώστε να υπάρξουν οι αναγκαίοι δημόσιοι πόροι για την χρηματοδότηση της Κοινωνικής Ασφάλισης, των κοινωνικών πολιτικών και της ανάπτυξης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Συμμετέχουμε όλοι στη Γενική απεργία στις 4 Φλεβάρη.

Στην κατεύθυνση συνέχισης των αγωνιστικών κινητοποιήσεων να οργανωθούν από τις ΕΛΜΕ την επόμενη βδομάδα (9-11 Φλεβάρη) παραστάσεις διαμαρτυρίας στις περιφέρειες ή όπου αλλού κρίνουν προσφορότερο.

Πολύμορφη κλιμάκωση του γενικού απεργιακού αγώνα με την κατάθεση του νομοσχεδίου και κατά τη διάρκεια ψήφισής του.

Το συνδικαλιστικό κίνημα, όταν απαιτεί να μην ψηφιστεί ο αντιασφαλιστικός νόμος, πρέπει να πείσει ότι το εννοεί. Αυτό προϋποθέτει την παν-κινητοποίηση δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, και η απόδειξη θα είναι οι καθημερινές παρεμβάσεις σε δήμους, γειτονιές και σχολεία, με οργάνωση τοπικών κινήσεων, αλλά και με καταλήψεις, αποκλεισμούς σε υπουργεία και Ταμεία.

Η κορύφωση των απεργιακών κινητοποιήσεων θα πρέπει να είναι ο αποκλεισμός της Βουλής.

Η Πρόεδρος

Ελένη Ζωγραφάκη – Τελεμέ

Ο Γεν. Γραμματέας

Νίκος Προκοπίδης

Υ.Γ. Η Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο, 30/1/16 στις 10 π.μ. στο Ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ (Πανεπιστημίου 52, τηλ.: 210 33 26 000)